

А н и ч к а (съ бавенъ, външно спокоенъ и равенъ, но изпълненъ съ мъжа гласъ)

Азъ му казахъ всичко... Таквизъ сж можетъ: ревниви сж и къмъ миналото, и къмъ хора, които не познаватъ... Искатъ да знаятъ истината, а когато я узнаятъ, сърдцето имъ се заключава и нѣматъ сили да простятъ... Самолюбието наддѣлява и надъ обичьта имъ...

Б о р о в ъ

Но какво каза той? Какво му каза ти, защо си отиде? Азъ не разбирамъ...

А н и ч к а

Азъ искахъ да ме оставятъ сама на себе си... Да се боря сама, да страдамъ сама... Моя пжть въ живота е начертанъ вече отъ участъта ми... Имамъ една целъ, една радостъ, като звезда, свѣти за мене. Тя ми стига. И всички жертви, и сълзитѣ, и труда си, азъ ще отдавамъ на драго сърдце за тая утѣха...

Б о р о в ъ

Какво говоришъ ти? Нищо не разбирамъ.

А н и ч к а

И кой знай? Може би тѣй бихъ била пощастлива. (Борисъ влиза) Какъ? Ти се връщашъ?